

№ 98: КРОК ЧЕРЕЗ ПОРІГ

Три народження Христа

МАТЕУШ ГОДЕК

30 ГРУДНЯ 2022

Вертеп із янголами й пастушками, 1450-ті роки

Народження і сповивання в пелюшки

Сьогодні — ще один із понад 738 тисяч днів, що минули від народження Ісуса у Вифлеємі. Сучасні наукові дослідження підказують, що помилок у розрахунках не вдалося уникнути і Христос народився не зовсім 2022 роки тому. Утім, суть не в точній даті, а в іншому: народження дитини, яка була Месією, започаткувало нову еру.

Кожен християнин погодиться, що народження Ісуса Христа стало поворотним пунктом в історії людства — і не лише тому, що ознаменувало злам у вимірюванні часу. Із волі Бога Отця Син Божий — друга особа Пресвятої Трійці — прийняв людське тіло. Святий Павло пише: «Як настало ж виповнення часу, Бог послав Свого Сина, що родився від жінки, та став під Законом, щоб викупити підзаконних, щоб усиновлення ми прийняли» (Гал 4, 4-5).

Крихітне тіло новонародженого Спасителя Пресвята Матір сповила в пелени. Ми співаємо, що Месія, мов чоловік, у пеленах убого сповився. Загорнутий у пелюшки, як усі інші немовлята, Ісус показав, що смиренно приймає не лише тіло, а й усе інше людське. Проте Він не тільки прийняв людськість, а й, освятивши її, показав, до якого вигляду покликане наше звичайне повсякдення. Життя Ісуса завжди має бути орієнтиром для наших виборів. Тому, якщо не знаємо, як поводитися в тій чи іншій ситуації чи що вирішити, варто подумати, що зробив би Ісус на нашому місці. Бог, знаючи, що настануть часи, коли людям бракуватиме гідних довіри авторитетів, у Христі дав нам неминущий приклад для наслідування.

Народження і звільнення від савану

Прихід Ісуса у світ мав на меті відкуплення людини. Людство чекало цієї події від сотворення світу — а точніше, від вигнання з раю після первородного гріха, наслідком якого стала неможливість спасіння. Потрібен був перелом.

Завдяки Стражданням, Смерті й Воскресінню небо відкрилося для кожної людини, готової відповісти на благодаті, що випливають із хресної таємниці. Хрест, символ ганьби і приниження, став ключем, що відчиняє ворота в Царство Небесне.

Пелюшки асоціюються з народженням Ісуса у Вифліємі, та зовсім інший одяг пов'язаний із «другим народженням», яким є Воскресіння. Як читаємо в Євангелії від Йоана, порожній саван засвідчив, що Христос Воскрес. «Другий той учень попереду біг, хутчіш від Петра, і перший до гробу прибув. І, нахилившись, бачить лежить плащаниця... Але він не увійшов. Прибуває і Симон Петро, що слідком за ним біг, і входить до гробу, і плащаницю оглядає, що лежала, і хустка, що була на Його голові, лежить не з плащаницею, але осторонь, згорнена, в іншому місці... Тоді ж увійшов й інший учень, що перший до гробу прибув, і побачив, і вірував» (Йн 20, 4-8). Якщо дитячі пелюшки у Вифлеємі ознаменували, що Бог смиренно прийняв людський стан, то саван у певному сенсі спонукав апостолів смиренно визнати істину про Воскресіння Христове.

Правда про Воскресіння, передана апостолами й підтверджена полотном і хусткою, що лежали в гробі, дала людям нову надію. Ця істина фундаментальна для християнства. Завдяки воскресінню Христа життя людини набуло іншого змісту. Важливим стало не тільки те, що станеться в земному майбутньому — адже події, які на нас чекають, ніщо порівняно з можливістю вічного щастя на небі.

Народження на корпоралі

Таємниця Христа відкривається в літургії, а насамперед у Месі. Через сакраментальні знаки ми стаємо учасниками Його Страждань, Смерті й Воскресіння. Хоча старозавітні люди приносили різні види жертв, зазвичай це були лише плоди землі чи тварини. Тимчасом під час Меси сам Христос жертвує Себе, і разом із Ним ми можемо жертвувати Богові свої щоденні справи. Тому кожна Меса, хоч її звершують щодня й у різних куточках світу, стає переломною подією: адже щоразу ми беремо участь у Стражданнях, Смерті й Воскресінні Христа — найбільш проривних подіях для людства.

На кожній Месі Христос оприсутнюється під видом хліба і вина. Можна сказати, що він народжується на вівтарі. Однак цей новонароджений Бог лежить не в пелюшках, а на корпоралі — білому полотні, що символізує не лише вифлеємські пелени, а й полотна та хустки з порожньої гробниці.

Христос приходить на вівтар дати нам благодаті, необхідні, щоб уподібнитися до Нього. Святе Причастя, прийняте з чистим серцем, робить нас максимально подібними до Христа. Без небесної їжі ми не можемо стати схожими на найбільший Авторитет в історії людства, і саме вона веде нас до неба. Сам Христос запевняє: «Хто їсть Моє тіло і п'є Мою кров, той має життя вічне, і Я воскрешу його останнього дня» (Йн 6, 54). І хоча є багато слушних підстав нарікати на сучасний світ, насправді належить радіти, що ми можемо щодня брати участь у Святій Літургії та приймати у Святому Причасті Того, Хто став найбільшим зламом в історії людства.

не обов'язково збігаються з поглядами фонду.

The creation of this text was supported by the University of Oxford project 'New Horizons for Science and Religion in Central and Eastern Europe' funded by the John Templeton Foundation. The opinions expressed in the publication are those of the author(s) and do not necessarily reflect the view of the John Templeton Foundation.

МАТЕУШ ГОДЕК

30 ГРУДНЯ 2022

Warning: count(): Parameter must be an array or an object that implements Countable in
/home/kairosbo/verbum.com.ua/www/wp-includes/post-template.php on line **284**